

Kokoomuksen seurakuntavaalitavoitteet 2002 (hyväksytty puoluehallituksessa 23.4.2002)

KIRKKO KESKELLE IHMISEN ARKEA

Kokoomuslaiset ovat olleet mukana seurakuntavaaleissa jo vuosikymmeniä. Puolueena Kokoomus osallistuu vuonna 2002 marraskuussa pidettäviin seurakuntavaaleihin tunnuksiaan käyttäen kolmatta kertaa. Tunnusten käyttö ehdokaslistoille sallittiin vuoden 1994 seurakuntavaalien kynnyksellä, kun aiemmin valitsijayhdistysten kokoamille ehdokaslistoille vain arvottiin numerot.

I Kokoomus kannattaa ja kehittää kansankirkkoa

Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on suuri merkitys arvoyhteisönä, joka edustaa hetkellisyyden sijasta jatkuvuutta, irrallisuuden sijasta juurevuutta ja pinnallisuuden sijasta syvällisempää käsitystä ihmisestä ja elämästä. Tämä yhteisvastuun arvomaailma on vahvasti läsnä suomalaisten elämässä ja vahvistaa koko yhteiskunnan arvopohjaa. Näin ollen Kansallinen Kokoomus kannattaa kansankirkkoa ja haluaa toimia jäsentensä kanavana osallistua myös seurakuntien ja kirkon päätöksentekoon.

Monimutkaistuvassa maailmassa ihminen kokee usein turvattomuutta, kun elämän muutokset ovat yhä nopeampia ja heikommin ennakoitavissa. Lisääntynyt turvattomuuden tunne on

voimistanut yhteisöllisyyden tarvetta ja tunnetta siitä, että olemme itsemme lisäksi vastuussa myös lähimmäisistämme. Eettisten arvovalintojen merkitys on entistä tärkeämpää.

Yhteiskunnassa ja ihmisten arjessa tapahtuneet muutokset luovat myös uusia odotuksia kansankirkolle. Euroopan kulttuuristen vaikutusten voimistuminen ja väestön muuttovirrat tuovat kansankirkkoajatteluun lisää moniarvoisuutta. Kokoomus haluaa olla mukana kehittämässä alhaalta kasvavaa kirkkoa ja on laatinut tälle perustalle seurakuntavaalitavoitteensa. Tulevissa seurakuntavaaleissa Kokoomuksen teema on "Kirkko keskelle ihmisen arkea".

II Ihmisläheistä palvelua ja kansalaistoimintaa

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on kiinteä osa suomalaista kansalaisyhteiskuntaa. Siihen kuuluu noin 85 prosenttia suomalaisista (4.4 milj. henkilöä vuonna 2000). Kirkolla on tärkeä merkitys eettisen keskustelun virittäjänä ja sen pohjalta toimijana. Samalla seurakunnat ovat julkisoikeudellisia yhteisöjä, jotka tuottavat kunnallisiin palveluihin verrattavia toimintoja.

Lue kirkon toiminnoista Kirkon vuosikatsauksesta
<http://www.evli.fi/kkh/ktk/katsaus/index.html>

Seurakunnilla on tärkeä rooli yksilön ja koko yhteiskunnan hyvän ja täysipainoisen elämän turvaajina. Seurakuntien diakonia- ja kasvatustyö täydentävät merkittävällä tavalla yhteiskunnallisia sosiaali- ja opetuspalveluja. Seurakunnat ovat lähetyksjärjestöjensä kautta merkittävät toimijat kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyössä.

Lisäksi seurakuntien perustoiminta, kuten kirkolliset toimitukset,

palvelee lähes kaikkia kansalaisia ja vahvistaa myönteisellä tavalla yhteiskunnan arvopohjaa. Seurakunnat vastaavat myös puhtaasti yhteiskunnallisista tehtävistä, kuten hautaustoimista, omalta osaltaan väestörekisterin hoitamisesta ja kansallisesti arvokkaiden rakennusten ylläpidosta.

Kirkon tulee palvelujen tuottamisen ohella toimia kansalaiskirkkona, jossa toteutuu seurakunnan perusolemus, yhteisöllisyys. Seurakunnat voivat muodostua pienyhteisöistä, jotka vastaavat jäsentensä tarpeisiin ja joissa toteutuu jäsenten omakohtainen vastuu. Paikallisseurakunta voi olla näiden lukuisien pienyhteisöjen tuki- ja resurssikeskus. Tämä tuki voi tarkoittaa joustavaa käytäntöä esimerkiksi tilojen käytössä tai projektirahoituksen myöntämisessä.

Tietoyhteiskunnassa kirkon on säilytettävä asemansa myös viestinnässä. Tämä edellyttää verkkoviestinnän ja uuden mediakulttuurin omaksumista. Kirkolliset ilmoitukset saarnatuolista tai sanomalehdessä eivät yksin riitä. Asiakaslähtöinen, kutsuva viestintä on avain seurakuntalaisten palveluun.

Seurakuntien yhteistyötä ohjelmatuotannossa ja verkkoviestinnässä on syytä tukea ja laajentaa. Myös alueelliset seurakuntalehdet voivat tulla lähivuosina pohdittavaksi. Keskeisiä haasteita ovat yhteisöviestinnän juurruttaminen osaksi seurakuntien johtamista ja seurakunnan koko henkilöstön kouluttaminen uuteen tiedotuskulttuuriin.

III Eväitä vanhemmuudelle

Seurakuntien kasvatustyöllä on laajat yhteiskunnalliset vaikutukset erityisesti perhetyön, päiväkerhojen ja rippikoulun kautta. Seurakuntien nuorisotyöllä on keskeinen rooli nuorten kasvuympäristönä ja uuden seurakuntasukupolven evästäjänä.

Seurakuntien erityisenä haasteena on tukea yhteistä elämäänsä aloittavia nuoria pareja ja perheitä. Aviopuolisena ja vanhempana selviytyminen eivät ole itsestäänselvyyksiä vaan antavat aihetta pohtia toimenpiteitä niin nuoriso- ja opiskelijatyön, diakoniatyön kuin perheneuvonnankin piirissä. Seurakunnan tarjoama neuvonta kuulutuspareille ja "perhekoulu" avioliitossa eläville tai avioitumista suunnitteleville pareille ovat kannatettavia toimintamuotoja.

Vanhemmat tarvitsevat yhä useammin tukea pystyäkseen kantamaan vastuuta lapsen turvallisesta hoitamisesta, joka kuuluu lapsen oikeuksiin. Lapsi tarvitsee aikuista, joka kykenee asettamaan lapselle rajoja ja auttamaan lasta muodostamaan käsitystä oikeasta ja väärästä. Kirkon toimintaedellytykset on turvattava, jotta seurakunnat pystyvät jatkossa entistä paremmin tukemaan perheiden ja koulun kasvatustyötä. Vastuun kantaminen lähimmäisistä on kestäväntä kansalaisyhteiskunnan ja globaalin maailman rakentamista sekä tulevaisuuteen panostamista.

Seurakuntien haasteena on myös kouluikäisten toiminnan kehittäminen. Tulevina vuosina on jatkettava kodin, seurakunnan ja kunnan yhteistyötä koululaisten iltapäivätoiminnan järjestämisessä. Painottamalla varhaisnuorisotoimintaansa iltapäiviin seurakunnat voivat parhaiten tukea vanhempia työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa.

VI Henkistä ja aineellista apua

Yhä useampien työssä uupuneiden tukeminen on kasvava yhteinen haaste. Seurakuntien nuorisotyön ja diakoniatyön yhteistyö syrjäytymisvaarassa olevien nuorten ja heidän perheidensä tukemiseksi on osoitus siitä, että seurakuntien diakoninen vastuu pyrkii aina löytämään ne, jotka eniten tukea tarvitsevat.

Seurakuntien diakoniatyön vahvuus on henkisen avun tarjoaminen. Aineellisen avun antajana sen rooli tulee aina olemaan rajallinen, vaikka esim. EU:lta tulevan ruoka-avun välitystehtävä, ns. ruokapankkien ylläpito, on lähes täysin evankelis-luterilaisen kirkon vastuulla: 80 prosenttia ruoka-avusta jaetaan sen kautta.

V Maailmanlaajan kirkon yhteyttä rakennetaan myös paikallisesti

Suomen evankelis-luterilainen kirkkomme on osa yhtä maailmanlaajuista kristillistä kirkkoa, jonka yhteisenä tehtävänä on todistus, palvelu ja yhteys. Kansainvälinen vastuu ja kansainvälisyyskasvatus ovat keskeinen osa seurakuntien toimintaa.

Seurakuntien kansainvälinen vastuu toteutuu tukemalla kirkon lähetysjärjestöjen työtä. Suhteita kolmannen maailman seurakuntiin on kehitettävä pelkistä avustussuhteista molemminpuolisiksi vuorovaikutussuhteiksi. Kansainvälinen diakonia toteutuu myös tukemalla Kirkon ulkomaanavun työtä ja osallistumalla laajasti Yhteisvastuukeräykseen, jota tulee kehittää nykyistäkin laajemmin seurakuntalaisia tavoittavaksi vastuun kantamisen kanavaksi.

Kokoomuksen mielestä ystävyysseurakuntatoiminta ja paikallinen ekumenia ovat tärkeitä toimintatapoja maailmanlaajan kirkon yhteyden kannalta. Perinteisten ystävyysseurakuntasuhteiden kehittämisen lisäksi Porvoon sopimuksen hengessä rakennetaan yhteyksiä erityisesti Pohjoismaiden ja Baltian luterilaisten seurakuntien ja Brittein saarten anglikaanisten seurakuntien kanssa. Yhdentyvässä Euroopassa ihmisten tarvitsemaa ekumeenista tietoutta ja asennetta tulisi harjoitella myös paikallisseurakuntien tasolla.

VI Kirkko kilpailukykyiseksi työnantajaksi

Seurakunnilla on puolustettavanaan arvokas perinne julkisen sektorin työnantajana, jonka palveluksessa olevilla on turvattu työpaikka. Kirkon tulee huolehtia henkilöstönsä palkkatason tarkistuksista ja työntekijöiden jaksamista tukevasta henkilöstöpolitiikasta. Paikallisseurakuntien huolena ovat henkilöstön koulutuksen järjestäminen, työolojen ja työyhteisön kehittäminen niin että seurakunnilla on jatkossakin - kilpailun työvoimasta kiristyessä – palveluksessaan innostunutta ja taitavaa työvoimaa. Uudet luottamushenkilöt voivat tuoda oman asiantuntemuksensa lisäksi tuoreita näkemyksiä kotiseurakuntansa henkilöstöhallintoon ja työviihtyvyyteen.

VII Sinä päätät kuka päättää

Seurakuntavaaleissa valitaan 586 seurakuntaan n. 12 000 luottamushenkilöä, jotka päättävät seurakuntien toiminnasta ja taloudesta. Yksittäisissä seurakunnissa vaaleissa valitaan kirkkovaltuuston jäsenet sekä yhteistaloudessa toimivissa seurakunnissa seurakuntaneuvostojen ja yhtymien yhteisten kirkkovaltuustojen jäsenet. Strategisen suunnittelun ja seurakuntien kolmivuotisen toiminta- ja taloussuunnitelmakauden johdosta seurakuntavaaleissa valittavien luottamushenkilöiden vaikutusmahdollisuudet ulottuvat nelivuotiskautta 2003-2006 pidemmälle tulevaisuuteen.

Seurakuntien jäsenten demokraattisesti valitsemilla luottamushenkilöillä tulee olla keskeinen rooli seurakuntien toiminnan kehittämisessä. Luottamushenkilöillä tulee olla välineet asettaa seurakunnan toiminnalle todellisia painopisteitä. Myös rakenteita tulee kehittää joustaviksi esimerkiksi määräaikaisten virkojen tai projektiluonteisten tehtävien kautta. Nuorten luottamushenkilöiden tukemiseen ja koulutukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota.

* äänestysprosentti,
kokoomuksen osuus valituista
v. 1998
[http://www.evl.fi/kkh/ktk/tulva
ali.htm](http://www.evl.fi/kkh/ktk/tulva
ali.htm)

* äänestämisestä
seurakuntavaaleissa v. 1998:
[http://www.evl.fi/kkh/ktk/aanva
ali.htm](http://www.evl.fi/kkh/ktk/aanva
ali.htm)

* tiedote kirkon vaalivuodesta
2002:
[http://www.evl.fi/kkh/kt/uutiset
/tam2002/srkvaalit01.htm](http://www.evl.fi/kkh/kt/uutiset
/tam2002/srkvaalit01.htm)

Vaalien yhteydessä tulee käydä keskustelua myös niiden kirkon päätöksentekuelimien asioista, joiden valintaan seurakuntavaaleissa valittavat luottamushenkilöt osallistuvat. Tällaisia elimiä ovat rovastikuntakokous, hiippakuntakokous sekä kirkolliskokous, joka päättää kirkon opista sekä kirkkohallituksen toiminnasta ja taloudesta. Esimerkiksi hiippakuntien roolia tulisi kehittää toiminnallisemmaksi siten, että ne piispansa johdolla ja tiiviimmän maallikko-osallistumisen tuella olisivat entistä selkeämmin seurakuntien toiminnan kehittäjiä.

Kokoomuksen tavoitteena on edistää vaaleihin osallistumista ja näin tukea kansankirkon demokraattisuutta. Puolueen tavoitteena on myös lisätä sekä ehdolla olevien että valittavien kokoomuslaisten määrää vuoden 1998 vaaleista.